

عنوان مقاله:

اثر بخشی روش تدریس مبتنی بر قصه گویی بر خلاقیت دانش آموزان ابتدایی

محل انتشار:

همایش ملی مطالعات برنامه درسی در هزاره سوم (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهین نظری کوثرریزی - دانشجوی ارشد، گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

سعیده خجسته - استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

نسیم سعید - استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

این تحقیق با هدف اثر بخشی روش تدریس مبتنی بر قصه گویی بر خلاقیت دانش آموزان ابتدایی اجرا شد. پژوهش حاضر یک طرح نیمه آزمایشی با گروه آزمایش و گروه گوا در بین دانش آموزان مقطع ابتدایی در مدارس غیردولتی شهرستان رفسنجان در سال تحصیلی ۹۸-۹۹ اجرا شد. حجم نمونه تعداد ۳۰ نفر (۱۵ نفر گروه آزمایش و ۱۵ نفر گروه گواه) به طور کاملاً تصادفی و به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. آزمودنی ها در مرحله پیش آزمون پرسشنامه خلاقیت تورنس (۱۹۹۲) را تکمیل کردند، گروه آزمایش تحت آموزش کارگاه قصه گویی (طراحی قصه های آموزشی طی ۱۲ جلسه ۴۵ دقیقه ای) قرار گرفتند و گروه گواه تحت آموزش متداول یا همان سنتی (سخنرانی) مورد آموزش قرار گرفتند، بعد از آموزش دو گروه مجدداً پرسشنامه تکمیل و داده های جمع آوری شده، با استفاده از آزمون شاپیرو-ویلکز برای بررسی نرمال بودن توزیع متغیرها، آزمون لوین و تحلیل کوواریانس چند متغیره تحلیل شد. نتایج نشان داد روش تدریس مبتنی بر قصه گویی بر خلاقیت دانش آموزان ابتدایی موثر است. تاثیر مداخله روی خلاقیت (۵۷٪) بود. با توجه به مجذور ایتا نیز می توان گفت که بیشترین اثربخشی روی مولفه انعطاف پذیری (۲۹٪) بود.

کلمات کلیدی:

روش تدریس مبتنی بر قصه گویی، خلاقیت، دانش آموزان ابتدایی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1317804>

